

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Til hr. Bendt Bendtsen vil jeg gerne sige, at med hensyn til forslaget om, at pengene skal følge børnene, synes jeg, det er en god idé, at man skal sætte pris på børn. Men konsekvensen af den måde at sætte pris på børnene, som hr. Bendt Bendtsen foreslår, bliver enten, at vi gør dagtilbud og pasningsordninger til et marked, hvor prisen bliver kroner og øre og ikke en pris på børn. Det er den ene mulighed. Den anden mulighed, som også er meget sandsynlig, er, at hvis man vedtager et sådant forslag, beslutter Folketinget i virkeligheden, at vi skal have statsbetalte husmødre. Jeg tror, hr. Bendt Bendtsen skal studere flaskehalsredegørelsen, og så kan vi måske behandle den i denne sammenhæng en anden dag.

Så beder hr. Bruno Jerup mig gøre det helt klart, om vi skal blande os eller ej. Arbejdstiderne på det danske arbejdsmarked er aftalespørgsmål, og sådan skal det blive ved med at være. Det plejer vi også at være enige om, når vi drøfter relationerne til EU i forbindelse med arbejdstidsspørgsmål. Det forhindrer ikke en regering i at gå i dialog med parterne og sige: Det er den vej, vi ønsker at gå, og hvilke bidrag giver I? Men at gøre det til en folketingsopgave at give ganske detaljerede reguleringer af arbejdstidsforholdene vil jeg advare imod, for Folketinget har slet ikke indsigt til at kunne gøre det på en kvalificeret måde. Så er det sagt, som det er.

Sluttelig spørger hr. Villy Søvnald bl.a. om SFO-problemer m.v., og jeg må levere et kort svar, der ikke er fyldstgørende. Socialministeren har sat børnenes arbejdsmiljø på dagsordenen for at få udredet, hvad de forskellige systemer mener, og hvilke regler de forskellige systemer har, og det omfatter vel også SFO. Jeg mener, det er en meget nødvendig debat, men jeg mener også, det er nødvendigt, at vi får et overblik og en viden, hvis vi skal føre den til ende på en kvalificeret måde. Jeg har også et forslag om en børnenes miljølov, og jeg synes, det er ganske sympatisk. Men nu er vi nået dertil, hvor vi skal have en reel viden om, hvordan vi kan få systemerne til at spille bedre sammen, for det fungerer ikke tilfredsstillende. Det er jeg enig med hr. Villy Søvnald i.

Erik Larsen (V):

Selv om det er valgår i år, skal jeg ikke klandre statsministeren for, at han i sin nytårstale bragte

børnefamiliernes vilkår i fokus, for det er sagen alt for vigtig til. Men jeg var lige ved at tro, at statsministeren havde glemte, at der var skabt nogle forventninger hos børnefamilierne i kraft af nytårstalen, så derfor er jeg utrolig glad for, at vi i dag får denne forespørgselsdebat, som SF har rejst, her i Folketinget. Det giver os nemlig mulighed for dels at fortælle, hvilke synspunkter vi selv har, og dels at høre, hvilke synspunkter statsministeren har.

Jeg synes, statsministeren havde mange gode synspunkter vedrørende børnefamiliernes vilkår, men jeg er også enig i, at der ikke var særlig meget konkret. Men det kommer måske, når det forslag til vedtagelse, vi vedtager senere, bliver efterlevet.

I Venstre er vi helt enige i den opfattelse, at der er brug for, at der skabes bedre mulighed for forældre, der ønsker at være mere sammen med deres børn. Men familiernes ønsker og behov er utrolig forskellige, og derfor er Venstres nøgleord i familiepolitikken fleksibilitet og valgfrihed.

Venstre har den opfattelse, at de nuværende regler om barselorlov og børnepasningsorlov ikke lever op til den moderne families behov. Disse ordninger skal efter vores opfattelse ændres, så der kommer en større fleksibilitet ind i ordningerne, og man i samarbejde mellem den ansatte og arbejdsgiveren kan udnytte de ordninger, man har ret til, på en langt mere fleksibel måde. Vi vil gerne give tilsagn om at være med til det arbejde, som ikke er så enkelt endda, med at kulegrave området, så vi kan få skabt fleksibilitet for børnefamilierne. Det er der behov for, som det også er blevet sagt ved tidligere lejligheder.

Jeg vil også godt sige, at de høje skatter og afgifter i dette samfund er en væsentlig årsag til, at fleksibiliteten mangler for børnefamilierne. Det er nødvendigt for langt de fleste familier at have to indtægter, og derfor er nogle af nøgleordene også nedsat arbejdstid og mulighed for fleksibel arbejdstid. Jeg synes, det er uacceptabelt, at der er organisationer i dette land, som blokerer for deltidsjob, og det skal siges herfra i dag, at det er uacceptabelt. Der må skabes mulighed for, at når der er enighed mellem arbejdstager og arbejdsgiver, kan disse deltidsproblemer løses på en sådan måde, at børnefamilierne kan fungere optimalt. Det er også i virksomhedernes interesse.

Så vil jeg sige, at Venstre ønsker fuld valgfrihed, når det gælder børnepasning. Vi er glade